

Kwestią sporną rozstrzyganą przez WSA w Krakowie pozostawała prawidłowość zastosowania art. 13 § 3 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego. Na mocy tego przepisu, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze rozporządzenia, może przekazać wojewódzkiemu sądowi administracyjnemu rozpoznawanie spraw określonego rodzaju należących do właściwości innego wojewódzkiego sądu administracyjnego, jeżeli wymagają tego względy celowości. Jakie ustalenia poczynił sąd?

W toku prowadzonego postępowania sądowego zostało potwierdzone, że Powiatowy Zarząd Dróg zgodnie z pouczeniem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie wniósł skargę na postanowienie Głównego Inspektora Transportu Drogowego. PZD zaskarżył niedopuszczalność odwołania od decyzji dotyczącej kary pieniężnej. W odpowiedzi na skargę organ wskazał, że pomimo błędnego pouczenia, skarga powinna była zostać wniesiona zgodnie z właściwością do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

WSA w Krakowie na wstępie zaznaczył, że siedzibą Głównego Inspektora Transportu Drogowego jest Warszawa. Zatem siedziba znajduje się na obszarze właściwości miejscowej Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z § 1 pkt 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 kwietnia 2003 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich sądów administracyjnych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości. Od tej zasady przewidziano jednak wyjątki. Taki wyjątek przewidziano w § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 kwietnia 2011 r. w sprawie przekazania rozpoznawania innym wojewódzkim sądom administracyjnym niektórych spraw z zakresu działania Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

Sąd podkreślił następnie, że wyjątek ten dotyczy jednak wyłącznie spraw dotyczących nałożenia kar pieniężnych w drodze art. 92a ustawy o transporcie drogowym. Nie dotyczy natomiast odwołania wniesionego przez zarządcę dróg, na którego konto zostały przekazane środki pochodzące z wymierzonej kary pieniężnej.

Mając na względzie powołane przepisy WSA w Krakowie uznał się za niewłaściwy i przekazał sprawę sądowi właściwemu, czyli WSA w Warszawie.

Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 18 stycznia 2022 r., sygn. III SA/Kr 1791/21. Orzeczenie jest nieprawomocne.

Źródło: [CBOSA](#)